

P7_TA(2010)0246

Execuții în Libia

Rezoluția Parlamentului European din 17 iunie 2010 referitoare la execuțiile din Libia

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la abolirea pedepsei cu moartea și cele referitoare la rapoartele anuale privind drepturile omului în lume, în special cea din 2008, precum și necesitatea instituirii imediate a unui moratoriu asupra execuțiilor în țările în care se aplică încă pedeapsa cu moartea,
 - având în vedere Rezoluțiile 62/149 din 18 decembrie 2007 și 63/168 din 18 decembrie 2008 ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind un moratoriu asupra aplicării pedepsei cu moartea (adoptată pe baza raportului Comitetului III (A/62/439/Add.2)),
 - având în vedere orientările UE privind pedeapsa cu moartea din 16 iunie 1998, precum și versiunea revizuită și actualizată a acestora din 2008,
 - având în vedere declarația finală adoptată de cel de-al patrulea Congres mondial împotriva pedepsei cu moartea, organizat la Geneva în perioada 24-26 februarie 2010, prin care se solicită abolirea universală a pedepsei cu moartea,
 - având în vedere convențiile internaționale privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
 - având în vedere politica UE în domeniul migrației și al azilului, precum și Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților,
 - având în vedere dialogul informal care are loc între UE și Libia în vederea consolidării relațiilor, actuala cooperare în domeniul migrației dintre UE și Libia (două proiecte puse în aplicare în temeiul programului Aeneas și al instrumentului pentru migrație și azil), precum și Planul de acțiune pentru Benghazi împotriva HIV-SIDA,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât abolirea pedepsei cu moartea reprezintă una din valorile fundamentale ale Uniunii Europene; întrucât Parlamentul European își exprimă angajamentul ferm de a aboli pedeapsa cu moartea și depune eforturi pentru ca acest principiu să fie universal acceptat;
- B. întrucât guvernul libian s-a opus progreselor pe calea abolirii pedepsei cu moartea; întrucât în decembrie 2007 și 2008, Libia a făcut parte din statele minoritare care au votat împotriva unor rezoluții de succes ale Adunării Generale a ONU privind instituirea unui moratoriu pe plan mondial asupra execuțiilor;
- C. întrucât Libia a fost aleasă de curând ca membră a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, fapt care implică o responsabilitate sporită în domeniul drepturilor omului;

- D. întrucât „Cerene”, un ziar aflat în strânsă legătură cu Saif al-Islam al-Gaddafi, fiul liderului libian Muammar al-Gaddafi, a raportat că la 30 mai la Tripoli și Benghazi au fost executate 18 persoane, inclusiv cetățeni egipteni, ciadieni și nigerieni, după ce au fost condamnate pentru omor cu premeditare; întrucât identitatea acestor persoane nu a fost făcută publică de către autoritățile libiene;
- E. întrucât există temerea că sentințele la moarte sunt pronunțate în urma unor proceduri care nu respectă standardele internaționale pentru procese corecte;
- F. întrucât Pactul internațional privind drepturile civile și politice, la care Libia este parte, și în special articolul 6 alineatul (2) din acesta, solicită statelor-părți care nu au abolit pedeapsa cu moartea să o aplice „doar pentru cele mai grave delict”;
- G. întrucât tribunalele din Libia emit în continuare sentințe cu moartea, în general pentru omoruri și infracțiuni legate de droguri, cu toate că astfel de sentințe pot fi pronunțate și pentru o gamă largă de alte infracțiuni, inclusiv pentru exercitarea pașnică a dreptului la liberă exprimare și asociere;
- H. întrucât nu sunt disponibile statistici oficiale referitoare la numărul persoanelor condamnate la moarte și executate anual în Libia; întrucât, conform unor surse diverse, peste 200 de persoane, inclusiv cetățeni străini, își așteaptă în prezent execuția în Libia;
- I. întrucât cetățenilor străini li se oferă rareori accesul la proprii reprezentanți consulari și la servicii de interpretariat sau traducere pe parcursul procedurilor judiciare;
- J. întrucât articolul 19 alineatul (2) din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene interzice orice strămutare, expulzare sau extrădare către un stat unde există un risc serios ca persoana respectivă să fie supusă pedepsei cu moartea, torturii sau altor pedepse sau tratamente inumane sau degradante;
- K. întrucât din 2003, momentul ridicării sancțiunilor internaționale impuse Libiei, Uniunea Europeană a dezvoltat o politică de angajare treptată față de Libia, iar la sfârșitul lui 2007 a inițiat procesul de negociere a unui acord-cadru;
- L. întrucât UE a menținut un dialog informal cu Libia și a organizat o serie de consultări în vederea semnării unui acord-cadru, inclusiv pe teme legate de migrație; întrucât negocierile în curs de desfășurare au fost marcate până acum de cel puțin șapte runde de negociere între cele două părți care nu au avut ca rezultat progrese semnificative sau angajamente clare din partea Libiei în ceea ce privește respectarea convențiilor internaționale în materie de drepturile omului;
- M. întrucât principalul obstacol în calea relațiilor dintre UE și Libia este lipsa progreselor în cadrul dialogului privind drepturile omului, libertățile fundamentale și democrația, în special neratificarea Convenției de la Geneva, precum și politica externă agresivă a regimului libian, nu în ultimul rând față de statele europene; întrucât Libia nu dispune de un sistem național pentru azil care să vizeze verificarea și înregistrarea refugiaților, acordarea de azil, vizite la centrele de detenție și oferirea de asistență medicală și umanitară, activități desfășurate până acum de UNCHR;
- N. întrucât, potrivit UNCHR, în Libia au fost înregistrați 9 000 de refugiați, în special palestinieni, irakieni, sudanezi și somalezi, din care 3 700 de persoane, în special

provenite din Eritreea, sunt solicitanți de azil; întrucât refugiații sunt supuși riscului permanent de a fi deportați către statele de origine și tranzit fără a se respecta criteriile Convenției de la Geneva, riscând persecuții și moartea; întrucât au fost raportate cazuri de rele tratamente, tortură și omoruri în centrele de detenție pentru refugiați, precum și cazuri de abandonare a refugiaților la granițele părăsite dintre Libia și alte țări africane;

- O. întrucât la 8 iunie 2010, autoritățile libiene au dispus închiderea biroului UNHCR, unde lucrau 26 de persoane, prezent la Tripoli din 1991, pentru că reprezentanții acestuia ar fi „desfășurat activități ilegale”;
- P. întrucât Libiei, ca și țărilor care au semnat un acord de asociere, i-a fost alocat un program indicativ național de 60 milioane EUR pentru perioada 2011-2013, pentru a putea continua să ofere ajutor în domeniul asistenței medicale și să combată imigrația ilegală,
1. își reiterează poziția de lungă durată prin care se opune pedepsei cu moartea în toate cazurile și în toate circumstanțele; reamintește angajamentul ferm al UE de a depune eforturi în vederea abolirii pedepsei cu moartea peste tot în lume și subliniază încă o dată că abolirea pedepsei cu moartea contribuie la consolidarea demnității umane și la evoluția progresivă a drepturilor omului;
 2. condamnă în mod ferm execuția celor 18 persoane la 30 mai 2010 și prezintă condoleanțe și își exprimă solidaritatea față de familiile persoanelor decedate;
 3. solicită Libiei divulgarea numelor celor 18 persoane executate, inclusiv ale cetățenilor străini;
 4. invită autoritățile libiene să se asigure că persoanelor deținute ca urmare a evenimentelor menționate li se garantează un tratament uman în închisoare și procese corecte în conformitate cu legislația internațională, inclusiv accesul la un avocat ales de ei înșiși, precum și respectarea principiului prezumției de nevinovăție;
 5. îndeamnă autoritățile libiene să realizeze progrese pe calea instituirii unui moratoriu asupra execuțiilor;
 6. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la închiderea biroului UNHCR din Libia;
 7. îndeamnă autoritățile libiene să ratifice în cel mai scurt timp Convenția de la Geneva privind refugiații și să permită și să faciliteze desfășurarea activităților UNHCR în Libia, inclusiv instituirea unui sistem național pentru azil;
 8. invită statele membre care deportează migranți în Libia, în cooperare cu Frontex (Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe), să înceteze imediat această practică în cazurile în care există un risc important ca persoana în cauză să fie condamnată la moarte sau să fie supusă torturii sau altor tratamente sau pedepse inumane sau degradante;
 9. invită Comisia și Consiliul să ia măsuri în temeiul dispozițiilor articolului 265 și ale articolului 218 alineatul (10) din TFUE, care prevăd că PE „este informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii” în ceea ce privește negocierile cu Libia; își reiterează solicitarea de a fi informat pe deplin cu privire la mandatul de negociere al

Comisiei în această privință;

10. afirmă că orice formă de cooperare sau acord între UE și Libia trebuie să fie condiționată de ratificarea și punerea în aplicare de către Libia a Convenției de la Geneva privind refugiații și a altor convenții și protocoale importante privind drepturile omului;
11. salută faptul că a fost inițiată o reformă a codului penal de către o comisie prezidată de fostul președinte al Curții supreme, Dr Abdulraham Abu Tuta, și speră aceasta va putea prezenta în curând un raport; invită autoritățile libiene să lanseze o dezbatere națională liberă și democrată referitoare la pedeapsa cu moartea, pentru a se alătura tendinței mondiale în favoarea abolirii sale;
12. salută eliberarea cetățeanului elvețian Max Goeldi;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, statelor membre, UNHCR, Adunării Generale a ONU, Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și autorităților libiene.